

Kvittering på innsendt hørings svar på Høring av forslag til ny forskrift om legemiddelresepter og rekvisisjoner

Høringens saksnummer: 20/3719

Høring: Høring av forslag til ny forskrift om legemiddelresepter og rekvisisjoner

Lvert: 04.01.2021 14:09:02

Svar type:

Jeg svarte som: Bruker- og interesseorganisasjon

Avsender: HivNorge

Kontaktperson: Halvor Frihagen

Kontakt e-post: halvor@hivnorge.no

HivNorge er landets eneste pasientorganisasjon for mennesker som lever med hiv, og har daglig kontakt med både medlemmer og andre brukere som enten lever med hiv, er nærstående til en som lever med hiv, er i spesielt høy risiko for hiv-infeksjon eller bruker den forebyggende hiv-medisinen PrEP.

HivNorge takker for muligheten til å inngi hørings svar til forskrift om legemiddelresepter og rekvisisjoner.

HivNorge har følgende merknader knyttet til høringsnotatet:

Forskriftsforslaget § 5-4

HivNorge forstår at det foreslås oppstilt et krav om gyldig legitimasjon, altså en form for identifikasjonsdokument, for rekvirering av legemiddel til personer som ikke er kjente for helsepersonellet. Vi kan ikke støtte at det oppsettes et slikt absolutt krav. Rett til forebygging og behandling av hiv og andre allmenfarlige smittsomme sykdommer er ikke knyttet til lovlig opphold eller andre personlige vilkår, utover at man faktisk befinner seg i Norge. Dette er begrunnet i smittevern hensyn, og ikke i hensynet til den enkelte pasient eller person som er utsatt for smitte. Det er derfor viktig, og i tråd med smittevernlovens formål, at enhver hivpositiv person som befinner seg i Norge får tilgang til antiretrovirale legemidler. Personer som befinner seg i Norge, men som ikke har identifikasjonsdokument vil gjelde asylsøkere og personer med avslag på søknad om asyl som oppholder seg i Norge i påvente av uttransport eller annen endelig løsning men også personer som i det skjulte vagabonderer i Europa. En andel av disse livnærer seg ved

sexarbeid og er slik særlig utsatt for hiv og andre seksuelt overførbare infeksjoner, og vil også kunne overføre smitte til andre. Det vil også være sexarbeidere og personer som vagabonderer i Europa som har identifikasjonsdokument, men som på grunn av andre hensyn, mistillit til myndigheter generelt, frykt for å bli rapportert for ulovlig opphold, eller annet, vil kvie seg for å vise identifikasjonsdokument til lege og apotek. Av smittevernhensyn er det viktig at også disse får tilgang til antiretrovirale medikamenter.

De samme hensyn vil gjøre seg gjeldende for de som oppholder seg i Norge uten identitetsdokument og som fyller vilkårene for pre-eksposisjonsprofylakse.

Personene som i slike situasjoner oppholder seg i Norge uten gyldig identifikasjonsdokument vil også kunne ha behov for posteksposisjonsprofylakse, altså hivlegemidler som gis til person utsatt for smitte svært raskt etter eksponeringen for å forhindre at infeksjon skjer. Dette kan skje ved voldtekt, sprukket kondom ved frivillig sex, uhell med injeksjonsutstyr med videre. I disse sakene er det alltid tidsnød, og problematisering av identifikasjonsdokumenter vil være svært uheldig. I tillegg gjelder at medikamentene skal foreskrives av spesialist i infeksjonsmedisin, noe som kan føre til ytterligere forsinkelse. Kravet til identifikasjonsdokument vil slik være ekstra uheldig for personer som utsettes for hivsmitte. Det bemerkes at tidsnøden her er slik at en person som i tillegg til voldtekt er ranet, eller på annen måte har mistet de identifikasjonsdokumenter de har, ikke bør utsettes for ytterligere tidsspille ved å måtte reise hjem eller på annen måte skaffe identifikasjonsdokumenter.

Disse problemstillingene vil reise seg ved all behandling av allmenfarlige smittsomme sykdommer, ikke bare hiv.

Det kan bemerkes at tilsvarende problem knyttet til identifikasjonsdokumenter vil gjelde personer som er utsatt for brann i sin bolig eller annen skade som fører til at de dokumenter de oppbevarer hjemme er ødelagt eller utilgjengelige, kanskje også sammen med de daglige medikamenter personen er avhengig av.

Vi finner også grunn til noen bemerkninger knyttet til kravet om registrering av kjønn. Det er ikke problematisert at registrert kjønn kan skille seg fra "fødselskjønn". Det er viktig å sikre at den informasjon som skal gis fertile kvinner også gis til fertile transmenn. Det samme gjelder andre forhold som er knyttet særlig til manne- eller kvinnehelse, der det kan være særlige hensyn som må ivaretas for transpersoner for at de skal få likeverdig helsehjelp. Det bemerkes at problemstillingen også synliggjør behovet for en tredje kjønnskategori, slik at også ikke-binære personer, intersexpersoner og andre personer som enten biologisk og/eller sosialt ikke har entydig binært

kjønn kan få likeverdig helsehjelp.

Forskriftsforslaget § 7-1

HivNorge er kjent med høringssvar fra nasjonalt SRHR-nettverk og slutter oss til disse bemerkningene.

Med vennlig hilsen

Halvor Frihagen

juridisk rådgiver

Alle svar må gjennom en manuell godkjenning før de blir synlige på www.regjeringen.no.